

[H. C. Hansen.]

overfor folk, der gør dagens arbejde. Det er den stilling... (Gregersen: Det er lidt stærke udtryk!). Jeg sagde politiske marodører, jeg gentager det gerne. (Gregersen: Kan det passere?). Jeg håber, det kan passere, for det er rigtigt. Her skal gøres et praktisk arbejde, og så foregår der rundt omkring i landet en agitation på det billigste grundlag, det billigste i enhver henseende.

Når man spørger de ærede medlemmer, hvad det egentlig er, de vil, hvad svarer de så? Jeg spørger dette høje ting: Hvad har det ærede medlem hr. Gregersen svaret i dag? Har han givet noget svar? Hvordan skal, som den højtærede finansminister rigtigt spurgte ham her, hele dette problem med valutasituationen klares? Hvordan skal problemet egentlig løses? Vi har gjort en indsats deroverfor. Ja, gudbevares, naturligvis kan det ærede medlem hr. Gregersen og det ærede medlem hr. Alfred Jensen finde hinanden i at forklare, at det, vi har gjort, er så og så dårligt, så og så elendigt, det har så og så mange skavanker o. s. v. Lad det nu være, hvad det er, men lad os få at vide, hvad det er, det retsforbund, som ligger og fører denne hensynsløse kampagne landet over mod alt og alle, en evig fortsat protestbevægelse mod alting, vil gøre i denne situation. Lad os få det at vide! Hvorfor må vælgerne ikke få det at vide? Hvorfor må pressen ikke få det at vide? Jeg henstiller meget indtrængende, at vi får det at vide. Det, det ærede medlem ville, hvis han havde magt — men det har han ikke —, det er at lade tingene gå deres skæve gang på en sådan måde, at dette land ville blive en eneste arbejdsløshedsørken til lyst for systemet, som er det ærede medlems tilbagevendende omkvæd. Vi har intet fået at vide om, hvad det egentlig er, det ærede medlem vil gøre. Tiden er faktisk inde nu, da forstandige mennesker har gjort et stykke praktisk arbejde, til, at de, der bare sidder i udkanten og laver vrøvl over, at andre bestiller noget, fortæller, hvad de eventuelt selv ville have gjort. Det skylder de os.

Første næstformand (Arnth Jensen): Det ærede medlem brugte udtrykket politiske marodører. Det er vel et udtryk, der ligger på grænsen af, hvad der kan passere. Jeg henstiller til ærede medlemmer at stemme tonen lidt ned.

(Kort bemærkning).

Oluf Pedersen: Det ærede medlem hr. H. C. Hansen var så venlig at fortælle,

at jeg havde deltaget som gæst i udvalgets møder, og det er også rigtigt. Og man kunne så spørge: Hvad var jeg der for? Forklaringen skal jeg også give. Se, retsforbundet har jo hævdet, at det, der tiltrængtes, når vi stod med en så overordentlig stor skatteudskrivning, var at få udgifterne ned. Det er givet, at en udgiftsbegrænsning som den, det ærede medlem hr. Jensen-Broby, der jo dog er formand for finansudvalget, antydede, en udgiftsnedskæring på 600 mill. kr., selvfølgelig ville virke meget, meget stærkere end alt det, vi her behandler, men til den rigtige side. Men i stedet for at gå den vej, som det ærede medlem hr. Jensen-Broby ville, går man den modsatte vej og sætter skatterne op.

Men så kommer det næste.

Det ærede medlem hr. H. C. Hansen havde jo antydnet forud for forhandlingerne, at der kunne blive tale om grundskyld, og det ærede medlem tør vel heller ikke benægte, at han ved en given lejlighed kom til at omtale grundskylden — og det var jo det, jeg sad der for. Men da jeg så gik hen og gav det ærede medlem tilslutning og sagde, at det kunne godt tænkes, at socialdemokratiet ville komme med et forslag, der var så megen fornuft i, at vi ville stemme for det, skete der det, at forhandlingerne blev sprængt, og resultatet var, at det ærede medlem hr. H. C. Hansen rendte fra sin grundskyld for at redde regeringen og for at redde dette forlig i land.

(Kort bemærkning).

Tholstrup: Det ærede medlem hr. H. C. Hansen spurgte, hvorfor retsforbundet ikke gav befolkningen besked om, hvad vi ville, f. eks. i pressen, og hertil vil jeg gerne svare, at grunden er den, at når vi sender et svar på et angreb til den socialdemokratiske presse, bliver der nægtet os optagelse af artiklen.

(Kort bemærkning).

H. C. Hansen: Jeg kan forsikre for, at det meste af det, det ærede medlem hr. Tholstrup præsterer i denne sal, ikke er egnet til at blive optaget i den socialdemokratiske presse, så jeg kan såmænd godt forstå, hvis redaktørerne er lidt skeptiske overfor det, de får ind fra den side. (Tholstrup: Hvorfor beklager De Dem så?). En lille smule intelligens er ikke af vejen.

Det ærede medlem hr. Oluf Pedersen mente, at han var med i udvalget for at passe på, hvis der kom et eller andet grundskyldsforslag ud af det. Jeg går ud fra, at